

Срби су опет били на побједничкој страни. Поражени су и окупатори и њихови домаћи помагачи. Нису успјели завадити учеснике митинга на Тргу Крајине и протестанте у Парку "Младен Стојановић". Овај пут није успјела замисао Бакирове сећије окренути Србе на Србе.

Протестанти су били паметнији од својих острашћених и мржњом оптерећених вођа. Иванић је био барометар - сам себе је привео на протест, па му је и говор на то личио. Босић није сам умио срочити пет реченица захтјева, па му је списак написан на папирићу. Бороновић без сакоа, у кошуљи, изиграва Барака Обаму, иако је миљеник британске амбасаде. Наставио гдје је Иванић стао, јер су британске службе у јесен 1999. године на Балкану направиле двије партије демократског прогреса - једну за Иванића, а другу за Хашима Тачија. Након годину, Тачи је морао промијенити име свога ПДП-а. Бороновић прави дреку о савезу са народом, а не види да му је Иванић оставио пропалу коалицију са пробосанским Босићем.

Иванић удомио себе и Црнатка, уцјењујући СДС. Прво их натјерао да га непријављеног од Савеза за промјене, под притиском странаца бирају у Предсједништво БиХ, а онда им наметне Црнатка за министра спољних послова. Као ванпарламентарна странка, ПДП држи двије кључне функције на нивоу БиХ иако није добио гласове чак ни за једног посланика у Парламенту БиХ. Вољом странаца и милошћу Бакира Изетбеговића, одузели су СДС-у најважније позиције. Није у питању Иванићева памет, већ Босићев кукавичлук и метиљавост у вођењу СДС-а протеклих десет година. Најдуже је предсједник, дуже и од Радована Карацића, а биће тек пролазна политичка појава запамћена по губитку свих избора. Осим када га у Парламенту БиХ изабере СДА и Шефик Џаферовић, ратни шеф полиције у Зеници одговоран са Сакибом Махмулином за звјерстава муџахедина. Босићев одговор брижном патријарху да Српска православна црква оснује странку и

изађе на изборе, па ће се изненадити шта би добила, биће заувјек упамћен у политичкој, али и националној историји.

Бањалука

Тако је 14. мај начас окончао вишемјесечно хушкање опозиције на Републику Српску од стране сарајевских медија и острашћене бошњачке јавности. Сарајево је заједно са такозваним савезом за промјене трубило и гудило о Милораду Додику, корупцији, криминалу, хапшењу само што није, по налогу Тужилаштва СДА и СДС-ове СИПА. Телалили како се Додик боји, па неће правити контрамитинг, изгубио подршку народа, ДНС-а, Србије и Русије коју су притисли други проблеми. Овој сценарио о сукобима и крвопролићу приписивали су Додику. Јадан Црнадак до задњег тврдио да неће бити митинга за подршку Републици Српској. Додик производи догађаје, а остали реагују, скоро рече фрустрирани и резигнирани Чавић. Зна се да Чавић није одустао од покушаја уклањања Босића са чела СДС-а, јер своју странку никада неће изградити. Од борбе против Додика, не види се још већа борба у СДС-у и ПДП-у гдје једни другима раде иза леђа.

Дан победе у Баналуци

Пише: Славко Митровић
субота, 21 мај 2016 11:24

